

Det er som bekendt vanskeligt at drage nogen skarp grænse mellem de lovgivningsindgreb, der må anses som ekspropriation, og dem, der kan gennemføres som erstatningsfri reguleringer af ejendomsrettens grænser. Spørgsmålet har været indgående drøftet i den juridiske litteratur. Efter den herskende opfattelse må afgørelsen heraf træffes ud fra et samlet skøn over indgrebets beskaffenhed, idet navnlig en generel karakter af indgrebet, en særlig saglig begrundelse af dette og en mindre vidtgående intensitet i dets virkning over for den enkelte fører til at anse indgrebet for en erstatningsfri begrænsning af ejendomsretten, jfr. således Poul An-

dersen: Dansk Statsforfatningsret (1954), side 739, og Alf Ross: Dansk statsforfatningsret II (2. udg., 1966), side 653-59.

På grundlag af denne vurdering er det justitsministeriets opfattelse, at lovændringen må have karakter af en almindelig erstatningsfri regulering af ejendomsretten i forhold til indehavere af indeksskontrakter. Justitsministeriet har i den forbindelse særlig lagt vægt på, at omlægningen af reguleringspristallet er sket generelt som led i gennemførelsen af en samlet økonomisk politik, og at omlægningen i øvrigt har medført indgreb i forhold til meget store dele af landets befolkning.